

POSTANOWIENIE

Dnia 6 października 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Widło

w sprawie z powództwa I. [...] w Malcie
przeciwko K. R.
roszczenia z umowy pożyczki,
na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 6 października 2021 r.,
na skutek wystąpienia przez Sąd Rejonowy w G.
o wyznaczenie innego sądu równorzędnego do rozpoznania sprawy I C [...],

**odmawia przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi
równorzędnemu.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w G. postanowieniem z 31 maja 2021 r., I C [...], zwrócił się do Sądu Najwyższego o wyznaczenie innego sądu równorzędnego do rozpoznania sprawy z powództwa I. [...] z siedzibą na Malcie przeciwko K. R. o roszczenie z umowy pożyczki. W uzasadnieniu postanowienia wskazano, że pozwana jest sędzią w Sądzie Rejonowym w G.. Rozpoznanie sprawy przez sąd właściwy - wobec niewielkiej obsady kadry orzeczniczej Sądu - powoduje, że wszyscy orzekający sędziowie pozostają w stosunku bliskiej znajomości. Tym samym dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga rozpoznania sprawy przez inny sąd równorzędny, z uwagi na społeczne postrzeganie sądu jako organu bezstronnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skoro pozwaną w przedmiotowym postępowaniu jest sędzia Sądu Rejonowego w G. - K. R., to występuje przyczyna niedopuszczalności dalszego prowadzenia tej sprawy przez wnioskujący Sąd, o której mowa w art. 48¹ k.p.c. W razie stwierdzenia wyłączenia sędziego będącego stroną postępowania, wynikającego z mocy samej ustawy (art. 48 § 1 pkt 1 k.p.c.), Sąd Rejonowy powinien, zgodnie z art. 48¹ k.p.c., wystąpić do sądu nad nim przełożonego o wyznaczenie innego sądu rejonowego do rozpoznania tej sprawy, a sąd przełożony powinien wyznaczyć inny równorzędny sąd. Nie ma zatem podstaw do zastosowania w tej sytuacji art. 44¹ § 1 k.p.c., zgodnie z którym Sąd Najwyższy może przekazać sprawę do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z sądem występującym, jeżeli wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości, w szczególności względ na społeczne postrzeganie sądu jako organu bezstronnego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 29 grudnia 2020 r., V CO 169/20).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.